

O puču četničkom na području
područja manjače. Put kurira
partizana u čoba puča.

Arhiv Bos. krajine B. L.

ABK

Resenje
Ovo je bilo marta i aprila 1942. god.

Delić /Avde/ Mustafa - Mujo, rođen 1919 godine u Banja Luci, sada
direktor preduzeća "Čistoća" Banja Luka, nosilac Partizanske "Spomeni-
ce 1941" godine.

I Z J A V I

"Pošto sam kroz rat bio pratilac druga Djure Pucara - Starog, sjećam
se nekih detalja, koji su se odigrali u ratnom području Manjače.
Evo tih detalja:

Dana 13 marta 1942 godine održana je konferencija u Han Kolima, u
bivšoj žandarmerijskoj stanici, sa komandirima i komesarima četa
sa vodničima i vodnim delegatima manjačkog odreda. Konferencijom je
rukovodio drug Djuro Pucar - Stari. Po održanoj konferenciji skupa
sa Starim uputio sam se u selo Kmečane, manastiru Gomjenici, gdje su
bile naše snage. Ovdje je drug Stari održao sastanak sa rukovodstvom
tamošnje naše čete, i to koliko se sjećam bilo je 14 marta 1942 god.
Pri svršetku samog sastanka došao nam je kurir iz Han Kola, od štaba
Manjačkog odreda sa pismom u kome je izvješten drug Stari, da je izvršen
četnički puč u nekim četama manjačkog odreda. Pošto je stari
pročitao ovo pismo on je napisao jedno pismo i mene poslao da ga
nosim do Operativnog štaba za Bos. Krajinu, Stojanović Mladenu i
Kosti Nadžu, koji su se nalazili sa štabom u selu Jošavka.

Pri polasku drug Stari mi je rekao da moram živ doći tamo i da
predam pismo, koje je bilo od velike važnosti, a uz to poučio me je
kuda mogu da najlakše prodjem do Jošavke ~~u tom pravcu~~ jer u tom
pravcu bio je puč četnički, kod nekih naših četa, Stari mi je rekao da

će on po svršetku posla u Kmečanima krenuti za Kozaru, a ja takodjer da krenem za Kozaru po predatoj pošti, ali da ne idem preko sektora Manjače, nego da krenem preko naše veze u Crnom Vrh, kod Jošavke i Čelinca.

Krenuo sam iz Gomjenice na put i to preko sela: Melne, Subotice, Kola i Rečavice i na Karanovcu prešao sam most na rojeci Vrbasu, a koji je most držala naša posada. Kada sam prešao preko mosta krenuo sam preko sela u Jošavku i tamo predao pismo u Opretaivni štáb za Bos. Krajinu. U štábu saopštio sam da mi je Stari rekao da krenem za Kozaru preko Crnog vrha, čim preдам pismo. Kada sam to rekao saopšteno mi je da nemogu ići tim putem, tj. preko naše veze u Crnom vrhu, za to jer je i tamo nastala druga situacija, tj. i tamo je bilo četničko previranje. Bilo je i tamo vrlo opasno da se uputim za Kozaru.

U operativnom štábu saopšteno mi je da idem drugim putom, tako da zaobiđem Manjaču sa istočne i sjeverne strane. Ovdje sam dobio poštu da je preдам usputnim jedinicima i dat mi je drug Bajić Miloš, sada major u Banja Luci i krenuo sam na put. Iz Jošavke krenuli smo: preko Čelinca, Ponira, Osmaća, Agina sela, Bočca, između Mrkonjić Grada, odatle na sela blizu Jajca, na naše snage kojima je komandovao drug Simo Šolaja, te na planinu Vitorogu i glamočki odred, preko Glampčkog polja, Prekaje, spuštivši se u sklópove na periferiju Drvara, tj. okolnih sela gdje su vršile kontrolu naše snage. Zatim smo se podigli na brinu više Drvara i pomovo se spustili na njegovu periferiju u selo Bastase a zatim u selo Boboljuske, gdje su bile naše snage i štáb čiji je bio komandant Rodić Slavko. Dalje na Unac, a zatim u selo Očejevo, Osječenicu i spustili se u Medeno polje nedaleko od Bos. Petrovca. Ovdje sam se se povezao sa našim snagama, kojima je bio komandant Jovo Medić.

Odatle smo krenuli za Risovac, Benakovac i stigli u Majkić Japru gdje se nalazio Veljko Stojnić u štábu Podgrmečkog odreda. Ovdje u odredu ostao je Bajić Miloš, a ja sam krenuo dalje za Kozaru, prešavši

Lušci Palanku, Kamen Grad i izbio na rijeku Sanu niže Sanskog Mosta, gdje sa Sanu prešao. Uputio sam se preko sela i našao sam u Maričkoj druga Starog, koji je formirao udarni protučetnički bataljon, koji je krenuo za Piskavice i ~~Kješikove~~ Vode.

Napominjem da sam od sela Jošavke, do dolaska u Maričku nosio usputnim ~~št~~tabovima naših jedinica pisma i primao druga od njih koja sam isto dalje predavao usput jedinicama po adresama.

U Jošikovoj vodi protučetnički bataljon bio je spreman za pokret prema Manjači. Kada je izvršen pokret stupili smo u kontakt sa četom kojom je komandovao tadanji komandir čete Milojević Ratko, a koja je četa bila kolebljiva, te smo je razoružali, jer nije bila spremna da stupi u sastav našeg bataljona i da se bori protiv četnika. Nastavit je bio pokret prema Manjači i četnici su nas dočekali na Han Kolima gdje se je bila smjestila veća četnička grupacija koja se bila zabarikadirala u školi i žandarmerijskoj stanici u Han Kolima. Nakon kraće borbe ovo uporište bilo je likvidirano, gdje je poginulo oko šest četnika, dok je na našoj strani bio ranjen svega jedan komandir čete. Sutradan je bataljon krenuo preko sela Rekavica za Krupu na Vrba su i dalje u Manjaču.

12 aprila 1962 godine

Potpis

/Delić Mustafa-Mujo/

Da je prednju izjavu lično dao Delić Mustafa-Mujo i svojeručno je potpisao

T v r d i,

Antula Jeco